

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Trg J. F. Kennedyja 11., 10 000 Zagreb

Na posl. br.: St - 2/2020

Stečajna stvar

Dužnik: Noma'd j.d.o.o. u stečaju Zagreb, Ulica I. Tkalčića 70., OIB: 09720780678

Stečajni upravitelj: Daniel Deković, Zagreb, Novačka 329, OIB: 76292704973

Radi: Očitovanja

U Zagrebu,
dana 24. lipnja 2024. godine

Zaključkom naslovljenog suda od dana 12. lipnja 2024. godine naloženo je stečajnom upravitelju

- I. Podnijeti posebno izvješće o stanju parničnog predmeta Psp – 144/2019 te se očitovati o namjeri sazivanja skupštine vjerovnika.
- II. Očitovati se na navode iz podneska vjerovnika Mika Belušić od dana 19. veljače 2024. godine te utvrditi da li su ispunjene pretpostavke za dopuštenost prijeboja.

Postupajući po zaključku suda stečajni upravitelj podnosi izvješće o stanju parničnog predmeta Psp-144/2019 nadalje kako slijedi:

Ad1) Iz izvršenog uvida u sustav e – komunikacija o stanju predmeta P – 144/2019 mogu izvijestiti nadležni sud da sam zatekao sljedeće stanje predmeta:

U ovom parničnom postupku podnesena je tužba zbog smetanja posjeda sa prijedlogom za određivanje privremene mjere dana 07. listopada 2019. godine. Uz tužbu je dostavljena i dokumentacija. Tužba, prijedlog za određivanje privremene mjere i dokumentacija koja prileži tužbi nisu dostupni putem sustava e – komunikacija te stečajni upravitelj sa istom ne raspolaže.

Tužitelj u ovom predmetu je društvo Noma'd j.d.o.o. ovdje stečajni dužnik, a tuženici su I tuženik: Mika Belušić iz Zagreba, Ulica Ivana Tkalčića 70., II. tuženik: Darko Belušić iz Zagreba, Ulica Ivana Tkalčića 70. i III tuženica: Vlasta Knezović iz Zagreba, Ulica Ivana Tkalčića 70 .

Općinski građanski sud u Zagrebu je dana 11. listopada 2019. godine donio rješenje kojim je pozvao tuženike na davanje odgovora na tužbu uz dostavu tužbe i priležeće dokumentacije. Iz rješenja suda stečajni upravitelj je utvrdio tko su tuženici u ovome parničnom postupku.

U ovom predmetu se nalaze i tri podneska tužitelja od dana 15., 17. i 29. listopada koji također nisu dostupni putem sustava e – komunikacija i sa kojima stečajni upravitelj ne raspolaže.

Tuženici su sudu dostavili odgovore na tužbu dana 31. listopada 2019. godine. Odgovori na tužbu nisu također dostupni putem sustava e – komunikacija no međutim dostupni su stečajnom upravitelju jer su istom tijekom trajanja prethodnog postupka bili dostavljeni putem elektroničke pošte.

Iz odgovora na tužbu I tuženika gđina. Mike Belušića proizlazi da isti osporava navode tužitelja kao neistinite i neosnovane te se protivi tužbenom zahtjevu i prijedlogu za određivanje privremene mjere. Također ističe i prigovor promašene pasivne legitimacije te navodi da on nije protupravno oduzeo posjed poslovnog prostora tužitelju. Također navodi da tužitelj nije dokazao da je on kao tuženik u trenutku podnošenja tužbe se nalazio u posjedu poslovnih prostora. Nadalje navodi da je on sredinom rujna 2019. godine sugerirao svojoj majci da krene u zaštitu svog prava vlasništva i zakonitog stjecanja posjeda te da je ista dana 25. rujna 2019. godine pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu započela ovršne postupke radi ispražnjenja i predaje nekretnina. Stoga smatra da bi bilo nelogično da bi on pokušao oduzeti ili smetati posjed tužitelja samo dva dana nakon što je njegova majka pokrenula ovršni postupak radi ispražnjenja i predaje predmetnih nekretnina. Navodi da se ovom tužbom pokušava lažno prikazati njega i njegove roditelje, kao tuženike, kao odgovorne osobe za poslovni neuspjeh tužitelja koji nisu uredno ispunjavali svoje obaveze prema sklopljenom Ugovoru o zakupu. Također osporava prijedlog za donošenje privremene mjere jer navodi da nisu ispunjene zakonske pretpostavke za određivanje iste.

U svom odgovoru na tužbu II tuženik gđin. Darko Belušić u bitnome isto iskazuje kao i prvotuženik. II tuženik u svome odgovoru na tužbu još i navodi da osobni automobil marke GOLF VII nije vlasništvo tuženika već leasing kuće te da se istim koristilo više osoba. Navodi da vozilo nije bilo parkirano na način koji bi onemogućavao pristup nekretnini.

U svom odgovoru na tužbu III tuženica gđa. Vlasta Knezović osporava navode u tužbi. Također osporava da bi protupravno oduzela posjed poslovnih prostora. Iz navoda treće tuženice nedvojbeno proizlazi da je tužitelj bio u zakupu poslovnih prostora koji se nalaze u nekretnini upisanoj u zk.ul 5365 k.o. Centar upisanoj pri Općinskom građanskom sudu u Zagrebu na adresi Ulica Ivana Tkalčića 70. Predmet zakupa predstavljali su poslovni prostori koji u naravi predstavljaju ugostiteljski objekt – restoran površine 172 m² naziva Trattoria 70 te ugostiteljski objekt – slastičarnica i caffe bar površine 120 m².

Ugovori o zakupu ova dva poslovna prostora potvrđeni su po javnom bilježniku pod posl. br. OV-4759/2019 i OV-4760/2019.

Tuženica nadalje navodi da je dana 03. kolovoza 2019. godine preporučenom pošiljkom otkazala Ugovore o zakupu poslovnog prostora uz otkazni rok od 30. dana jer tužitelj nije podmirio dospjelu zakupninu i troškove poslovnih prostora. Smatra da je tužitelj bio obvezan napustiti poslovne prostore najkasnije do dana 03. rujna 2019. godine te predati iste u posjed tuženici. Nadalje drži da na osnovi činjenice da je tužitelj i nakon 03. rujna 2019. godine ostalo u posjedu poslovnih prostora time postao nepošteni posjednik.

S obzirom na navedeno bila je prisiljena 25. rujna 2019. godine podnijeti pred Općinskim građanskim sudom u Zagrebu dva prijedloga za ovrhu radi ispražnjenja i predaje nekretnina koji se vode pod posl. br. Ovr-3174/2019 i Ovr-3175/2019.

Tuženica također navodi da tužitelj nije plaćao svoje režijske troškove te time tuženici kontinuirano nanosio štetu jer je za podmirivanje ispostavljenih računa odgovarala tuženica. U konkretnom slučaju, a prema navodima tuženice, radilo se je o velikim mjesečnim troškovima od cca. 10.000,00 kn. a koji su se odnosili na trošak struje, vode i plina na nekoliko hladnjaka, konvektomata, ledomata i sl.

Po zaprimanju odgovora na tužbu sud je dana 26. studenog 2019. godine održao pripremno ročište u ovom predmetu. Na pripremnom ročištu punomoćnik tužitelja osporava navode iz odgovora na tužbu te predlaže da se isti zanemare jer nisu bitni za odlučivanje o pravu na posjed. Navodi da je tužitelj bio posljednji mirni posjednik te da je podnesena kaznena prijava. U odnosu na ovršne postupke navodi da je u tim postupcima osporavao pasivnu legitimaciju ovršenika, ovdje tužitelja,

navodeći da su upravo ovdje tuženici u posjedu predmetnih poslovnih prostora. U odnosu na vozilo kojim je izvršen čin smetanja posjeda predlaže zatražiti podatke o vlasniku vozila od MUP – a.

Punomoćnik tuženika traži odgodu ročišta kako bi se tek imenovana odvjetnica mogla pripremiti za raspravu. Sud je takav prijedlog odbio navodeći da su tuženici imali dovoljno vremena angažirati odvjetnika te drži da takvim postupanjem tuženika se nastoji odugovlačiti postupak.

Punomoćnik tuženika navodi da tuženici ostaju kod odgovora na tužbu te navodi da je ovaj postupak postao bespredmetan jer je sud u ovršenim postupcima Ovr-3174/2019 i 3175/23019 donio rješenje o ovrsi radi ispražnjenja i predaje nekretnine. Također navodi da III tuženica nije bila u Zagrebu dana 27. rujna 2019. godine pa stoga nije mogla niti počinuti smetanje posjeda. Punomoćnik tužitelja navodi da je protiv navedenih rješenja podnesena žalba te osporava relevantnost činjenice da je III tuženica bila toga dana izvan Zagreba jer se je čin smetanja mogao dogoditi i u večernjim ili noćnim satima 26. rujna, a otkriven je tek ujutro dana 27. rujna 2019. godine. Sud je na ovom ročištu zaključio prethodni postupak te odredio ročište za glavnu raspravu za dan 27. prosinca 2019. godine.

Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano dana 27. prosinca 2019. godine sud je proveo dokazni postupak saslušanjem dijela predloženih svjedoka.

Na ročištu je saslušam svjedok Marko Črnelić po struci informatičar, nesrodan sa strankom.

U bitnome isti navodi da je kao informatičar zaposlen u privatnom društvu. Po pozivu bivše zz dužnika je dana 18. ili 19. rujna 2019. godine pristupio u poslovni prostor u Tkalčićevoj ulici 70. jer poslovni prostor nije imao internetsku vezu. Naime, ugostiteljski objekti moraju imati internetsku vezu između kase i porezne uprave kako bi se mogli izdavati fiskalizirani računi. Informatičar je utvrdio da je bio isključen jedan dio opreme za pružanje internetske usluge čija instalacija je vodila do centralnog mjesta koje se nalazilo u prostoru iznad lokala. Tom prostoru nije mogao pristupiti jer isti nije bio u posjedu tužitelja već je, prema navodima bivše zz dužnika, se taj prostor nalazio u posjedu osobe koja im je iznajmila poslovni prostor. Informatičar je uspio povezati ugostiteljsku kasu sa internetom koristeći mrežnu opremu, a koja u naravi je sačinjavala router, u vlasništvu bivše zz dužnika. Zbog daljnjih problema sa povezivanjem kase i printera pristupio je u navedeni lokal i dana 24. rujna radi otklanjanja kvara na uređajima. Dok je obavljao svoj posao vidio je da se na kasi nalazi instaliran cjelokupni programski paket koji se koristi za poslovanje. Prema navodima informatičara *„Ugostiteljska kasa predstavlja računalo s instaliranim programom za rad ugostiteljskih objekata. Program radi cjelokupno skladišno i materijalno financijsko poslovanje cjelokupnog objekta.”*

Navodi i da je primio telefonski poziv bivše zz dužnika 27. ili 28. rujna 2019. u kojem ga je ona obavijestila da ne može više pristupiti lokalu.

Sud je dalje saslušao gđu. Anita Župan, koja je bivša zz dužnika.

U svom iskazu gđa. Župan navodi da je dana 27. rujna 2019. godine primila poruku od čistačice koja je čistila lokal da ne može ući u lokal jer je bijeli Golf blokirao ulaz. S obzirom da je živjela stotinjak metara od restorana odmah je pristupila na lice mjesta i vidjela da je bijeli Golf parkiran ispred ulaza na način da je bio naslonjen na vrata restorana i da je bila razbijena brava ulaznih vrata. Po dolasku do restorana zatekla je gđina. Darka Belušića i Miku Belušića kako izlaze iz ugostiteljskog objekta Kleti kod Mike koji se je nalazio nasuprot zakupljenog prostora. Pozvala je policiju koja je obavila razgovor sa njom i gospodom Belušićima te ju uputila da se obrati sudu radi rješavanja pitanja imovinsko – pravnih odnosa.

Navodi da je sklopila ugovor o zakupu dva poslovna prostora. U jednom poslovnom prostoru se je nalazio restoran a drugi prostor je bio korišten kao skladište gdje se je nalazio frižider i zaliha robe. U tom prostoru je prokišnjavao krov što je bio i razlog prepirka između gđe. Župan i gđe. Vlaste Knezović i gđina. Darka Belušića. Prema navodima bivše zz dužnika odnosni sa zakupodavcem su bili poremećeni. Navodi da je sa plaćanjem zakupnine za restoran znala kasniti nekada pet dana, nekada deset dana, a nekada i mjesec dana, no međutim da je o problemu kašnjenja sa plaćanjem

uvijek redovno obavještavala gđu. Knezović. Sa plaćanjem zakupnine za drugi prostor nije kasnila. U svom iskazu također navodi „U tom prostoru su meni ostale slike, stilske vitrine, stolovi, stolice, beštek za 120 osoba, porculanski tanjuri 150 do 250, kasa, pečati, poslovna dokumentacija, certifikati, ostalo je i hrane visoke kvalitete i vrijednosti budući da smo bili eko restoran.”

Iz navoda gđe. Župan nije jasno da li ista govori o svojoj privatnoj imovini ili o imovini društva odnosno koji predmetni eventualno sačinjavaju njezinu privatnu imovinu a koji bi sačinjavali imovinu društva. Sud je prilikom saslušanja gđe. Župan propustio daljnjim ispitivanjem svjedoka razjasniti ovu činjenicu.

Sud je nadalje saslušao gđina. Mika Belušić, po zanimanju ugostitelj

U svome iskazu isti navodi da on stanuje iznad restorana u Tkalčičevoj ulici 70. Navodi da bijeli Golf koji je bio parkiran ispred restorana je vlasništvo njegove firme Klet kod preše j.d.o.o. te da ga on nije parkirao ispred restorana. Navodi da je to jutro došao na posao, pio kavu i vidio da je došla policija. Pokušao je pronaći ključeve vozila no međutim nitko nije znao gdje je ključ. Predmetno vozilo se je koristilo za potrebe restorana te je više zaposlenika imalo pristup ključu i vozilu. Vozilo je uklonio nekoliko dana kasnije kada je od knjigovodstvenog servisa preuzeo rezervni ključ. Navodi da restoran ima tri ulaza od kojih je jedan bio blokiran spomenutim vozilom dok su preostala dva ulaza bila slobodna. U svom iskazu navodi da on ne zna tko se sada nalazi u restoranu, iako živi iznad restorana.

Također navodi da on ne izdaje niti je izdavao račune za zakupninu. *Koliko je njemu poznato računi za zakupninu se ne izdaju.*

Sud je propustio daljnjim ispitivanjem, ovoga ili drugih svjedoka, utvrditi da li su se izdavali računi, vrstu bankovnog računa na koji je uplaćivana zakupnina, tko je vlasnik toga računa, na osnovi koje dokumentacije su vršene isplate te da li su predmetni ugovori o zakupu prijavljeni i dostavljeni Poreznoj upravi radi utvrđivanja činjenica bitnih za oporezivanje.

Sud je nakon toga saslušao gđu. Vlastu Knezović, po zanimanju profesoricu.

U svom iskazu gđa. Knezović navodi da je ona vlasnica oba poslovnog prostora. Također navodi da je jedan prostor bio uređen kao restoran a drugi kao slastičarnica. Navodi da ona nije bila u poremećenim odnosima sa bivšem zz tužitelja. Navodi da su predmetni prostori bili prvotno dani u zakup suprugu bivše zz dužnika, ali on nije bio redovit u plaćanju. Međutim ona im je odlučila dati drugu šansu, ali oni su i nadalje kasnili sa zakupninom. Nadalje navodi da je u mjesecu srpnju dobila račun za plin koji je glasio na njeno ime u iznosu od 8.000,00 kn., a prethodno je već bio pokrenut ovršni postupak radi naplate računa za struju koju je potrošio tužitelj. U tom trenutku je bio plaćen najam za 4., 5. i jedna trećina najma 6. mjeseca te je iz tog razloga raskinula ugovor o najmu. S obzirom da tužitelj nije htio izaći iz prostora obratila se je javnoj bilježnici koja je ovjerila ugovor i potom je predala dokumente na sud.

Na poseban upit suda odgovara da ne zna tko je tužitelja smetao u posjedu, da ne zna da li su promijenjene brave na restoranu niti ih je ona mijenjala. Na poseban upit punomoćnika tužitelja navodi da ona nije išla provjeriti u posljednja dva mjeseca tko se nalazi u poslovnom prostoru te da je saznala da je tužitelju oduzet poslovni prostor tek nakon što ju je kontaktirala policija.

Sud je sljedeću glavnu raspravu zakazao za dan 11. veljače 2020. godine.

Na ročištu za glavnu raspravu koje je održano dana 11. veljače 2020. godine punomoćnik tužitelja je naveo da je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka na tužiteljem zbog blokade računa.

Punomoćnici tužitelja i tuženika su suglasno naveli da su stranke spremne riješiti ovaj spor na miran način. Navode da su se dogovorili da se spor riješi na način da tužitelj uđe u posjed predmetnih poslovnih prostora u prisutnosti javnog bilježnika, III tuženice Vlaste Knezović, punomoćnika

tužitelja i tuženika te uz sudjelovanje drugih stručnih osoba kojom prilikom će se utvrditi koje stvari se nalaze u predmetnim prostorima, koje su sve stvari od tužitelja i povezanih osoba (direktora tužitelja i supruga dir. tužitelja), stanja svih brojila koja se odnose na te poslovne prostore, te da nakon toga tužitelj oslobodi predmetne poslovne prostor od svih svojih stvari i osoba u roku ne dužem od 3 dana.

Nadalje, navode da su stranke sporazumne u cilju rješavanja svih odnosa da tuženici utvrde visinu zateznih kamata na iznose plaćenih zakupnina i visinu eventualno neplaćene zakupnine, kao i režijske troškove do 27.9.2019. godine. Ukupni iznos zateznih kamata, neplaćena zakupnina i režijski troškovi će se potom prebiti s iznosom koji je I tuženik ovršio putem bianco zadužnice umanjen za troškove Fine. Kada se utvrdi razlika i ako ta razlika bude u korist tuženika onda će tužitelj podmiriti tu razliku nakon čega će I. tuženik povući zahtjev za izravnu naplatu s Fine.

Sud je po prijedlogu stranaka odredio zastoj postupka za 30. dana.

Podneskom punomoćnika tužitelja od dana 06. travnja 2020. godine isti je obavijestio sud da stranke nisu spor uspjele riješiti mirnim putem te predložio sudu nastavak ovog postupka.

Podneskom punomoćnika tužitelja od dana 08. svibnja 2020. godine obaviješten je sud da se nad tužiteljem vodi stečajni postupak pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, da tužitelj ne može doći do svoje dokumentacije niti do stvari koje se nalaze u poslovnom prostoru uslijed čega će pretrpjeti nenadoknadivu štetu. Ponovno se prelaže sudu donošenje privremene mjere određene člankom 346, Ovršnog zakona (NN 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17) u vezi sa člankom 442. Zakona o parničnom postupku (NN 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19).

Podneskom tužitelja od dana 28. srpnja 2020. godine tužitelj obaviještava naslovljeni sud da je vidio tuženike kako ulaze u predmetni poslovni prostor te da više ne postoje zapreke na ulazu koje su postojale u trenutku podnošenja tužbe. Nadalje osporava se osnovanost otkaza ugovora o zakupu jer zakupnina dospjeva petog u mjesecu za prethodni mjesec, te stoga tužitelj na dan 03.08.2019. godine nije niti mogao imati obvezu za plaćanje zakupnine prethodnog mjeseca. Osporava se obveza plaćanja 15.000,00 € kao sredstva osiguranja budućih tražbina po ugovoru za koji je zakupodavac smatrao da je raskinut. Predlaže se donošenje privremene mjere i zakazivanje ročišta.

Rješenjem suda od dana 24. kolovoza 2020. godine određen je nastavak postupka u ovoj pravnoj stvari.

Podneskom tužitelja od 22. rujna 2020. godine ponovno je predloženo donošenje privremene mjere određene člankom 346. Ovršnog zakona. Punomoćnik tužitelja navodi da je tužitelju nužno potrebna dokumentacija koja se nalazi u poslovnom prostoru jer je otvoren prethodni stečajni postupak te da tuženici ne žele specificirati tražbinu u postupku obustave naplate zadužnice a sve sa ciljem uzrokovanja stečaja tužitelja.

Unatoč slanju više požurnica sudu od strane tužitelja sud nije odredio ročište niti donio odluku o predloženoj privremenoj mjeri.

Nakon što je sud dana 24. kolovoza 2020. godine odredio nastavak postupka u ovoj pravnoj stvari, nije zakazano niti jedno ročište te sud nije poduzeo niti jednu sudsku radnju.

Otvaranjem stečajnog postupka ovaj predmet je dobio novi poslovni broj Psp – 125/2023 te je dana 25. listopada 2023. godine doneseno rješenje kojim je utvrđen prekid postupka zbog otvaranja stečajnog postupka nad tužiteljem.

Iz provedenog postupka je razvidno da su u prostoru koji se je nalazio u zakupu postojale pokretne koje su bile u vlasništvu dužnika, gđe. Anite Župan kao i njezinog supruga gđina. Boris Mavra. Takva činjenica proizlazi iz zapisnika suda od dana 11. veljače 2020. godine u kojem je i doneseno rješenje o zastoju postupka. Procesni institut zastoja postupka bio je uređen člankom 186.g Zakona o parničnom postupku. Sud je mogao odrediti zastoj postupka samo na osnovi sporazumnog prijedloga stranaka.

U sudskom zapisniku stranke su se sporazumjele da će uz sudjelovanje javnog bilježnika popisati i utvrditi koje stvari pripadaju dužniku i njemu bliskim osobama, u konkretnom slučaju gđi. Aniti Župan i njezinom suprugu Boris Mavra. Iz predmetnog se može zaključiti da su i tuženci time priznali da se u prostoru nalaze stvari koje su u vlasništvu dužnika i njemu bliskih osoba.

Prema mišljenju stečajnog upravitelja tužitelj je trebao predložiti sudu provođenje postupka osiguranja dokaza kako bi se mogle popisati pokretne koje se nalaze u poslovnom prostoru i utvrditi njihova istovjetnost. Međutim tužitelj, a prema dostupnim podacima, nije predlagao sudu provođenje postupka osiguranja dokaza, pa shodno tome ovaj postupak nikada nije niti proveden. Iz svih dostupnih podataka proizlazi da pokretne koje su se nalazile u ovom poslovnom prostoru nisu popisane nakon što je posjed oduzet.

Otvaranjem stečajnog postupka stečajni upravitelj je kontaktirao nadležnu ispostavu Porezne uprave radi pokušaja pribave dokumentacije. Nadležna ispostava Porezne uprave je usmeno izvijestila stečajnog upravitelja da oni ne raspolazu sa knjigovodstvenom dokumentacijom dužnika.

Usljed činjenice da nikada nisu popisane pokretne koje su se nalazile u poslovnom prostoru koji je bio u zakupu niti je utvrđena njihova istovjetnost, kao i da nema poslovne dokumentacije iz koje se može utvrditi imovina dužnika, to se u ovom stečajnom postupku nije moglo niti se više može utvrditi koji predmeti sačinjavaju materijalnu imovinu dužnika.

Nastavno na navedeno upitna je i svrsishodnosti daljnjeg vođenja ovoga parničnog postupka.

U odnosu na toč. II. Predmetnog zaključka stečajni upravitelj se očituje nadalje kako slijedi:

Ad2) Županijski sud u Splitu je dana 19. siječnja 2022. godine donio presudu kojom je potvrdio prvostupanjsku presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu donesenu pod posl. br. P – 13147/19 od dana 19. siječnja 2022. godine u pobijanom dijelu točke I. i III. Prvostupanjskom presudom u toč. I. Progašena je nedopuštena pljenidba novačnih sredstava tužitelja Noma'd j.d.o.o. na temelju zahtjeva za izravnu naplatu tuženika Mika Belušić od dana 04. rujna 2019. godine kao i prijenos novčanih sredstava na račun tuženika.

Toč. III . Naloženo je tuženiku Mika Belušić naknaditi trošak parničnog postupka tužitelju u iznosu od 7.325,00 kn. uvećeno za zateznu kamatu tekuću od dana 21. srpnja 2022. godine pa do isplate u roku od 15. dana.

Iz izvršenog uvida u stanje parničnog spisa P-13147/2019 utvrđeno je da je prvotupanjski sud dana 29. ožujka 2023. godine donio potvrdu o pravomoćnosti/ovršnosti prvostupanjske presude. Iz izvršenog uvida u izdanu potvrdu proizlazi da je presuda postala pravomoćna dana 19. siječnja 2023. godine, a ovršna dana 08. ožujka 2023. godine.

Trgovački sud u Zagrebu je dana 02. veljače 2023. godine otvorio stečajni postupak nad tužiteljem.

Dopustivost prijeboja u stečajnom postupku je propisana čl. 176. Stečajnog zakona. Sukladno navedenom članku prijeboj nije dopušten

- ako je obveza stečajnog vjerovnika prema stečajnoj masi nastala nakon otvaranja stečajnog postupka

- ako je stečajni vjerovnik stekao tražbinu od drugoga vjerovnika nakon otvaranja stečajnog postupka
- ako je stečajni vjerovnik tražbinu stekao ustupom za posljednjih šest mjeseci prije otvaranja predstečajnog ili stečajnog postupka, a znao je ili morao znati da je dužnik postao nesposoban za plaćanje ili da je protiv njega podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog ili predstečajnog postupka. Iznimno prijeboj će biti dopušten ako se radi o tražbini koja je ustupljena u svezi sa ispunjenjem neispunjenih ugovora ili o tražbini čije pravo na ispunjenje je ponovno stečeno uspješnim pobijanjem pravne radnje dužnika.
- ako je stečajni vjerovnik mogućnost prijeboja stekao pobožnom pravnom radnjom.

U ovom stečajnom postupku prijavljena je i utvrđena tražbina vjerovnika Mika Belušić.

Iz izvršnog uvida u drugostupanjsku presudu jasno proizlazi da je prvostupanjski sud proglasio nedopuštenom pljenidbu novčanih sredstava na računu dužnika od dana 04. rujna 2019. godine na temelju bjanko zadužnice od dana 25. travnja 2019. godine broj OV – 4761/19 koja je potvrđena pred javnim bilježnikom. Iz razloga koji su navedeni u obrazloženju drugostupanjske presude proizlazi da na Ugovoru o ustupu i prijenosu tražbine sklopljenom između Vlaste Knezović i Mike Belušića nije bio ovjeren potpis ustupitelja. S obzirom da na Ugovoru o ustupu i prijenosu tražbine nije bio ovjeren potpis ustupitelja to je sud zaključio da niti prava iz bjanko zadužnice po takvom ugovoru nisu prenesena na ovrhovoditelja, ovdje vjerovnika, Mika Belušić u smislu odredbe čl. 214. st. 4. Ovršnog zakona (NN br. 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, dalje u tekstu OZ) u vezi s odredbom čl. 215. st. 3. OZ-a. Stoga niti Mika Belušić nije imao pravo zahtijevati ovrhu na temelju tako izdane bjanko zadužnice.

Iz prijave tražbine gđina. Belušića, a na osnovi dokumentacije koju je sam gđin. Belušić dostavio stečajnom upravitelju, proizlazi da je na Ugovoru o ustupu i prijenosu tražbine od dana 01. rujna 2019. godine izvršena ovjera potpisa ustupitelja gđe. Vlaste Knezović dana 24. ožujka 2023. godine po javnom bilježniku broj ovjere OV – 1940/2023.

U obrazloženju prvostupanjske presude je navedeno:

„Ovdje valja napomenuti da Zakonom o obveznim odnosima nije propisano da na ugovoru o ustupanju potpisi stranaka moraju biti javno ovjеровljeni no u konkretnoj situaciji radi se o prijenosu prava iz bjanko zadužnice koja se sukladno citiranim odredbama Ovršnog zakona kao lex specialisa mogu prenositi na druge osobe samo ispravom na kojoj je javno ovjеровljen potpis vjerovnika. Slijedom navedenog, kako na Ugovoru o ustupu i prijenosu tražbine od 1. rujna 2019. nije ovjеровljen potpis ustupitelja to ni prava iz bjanko zadužnice nisu prenesena s Vlaste Knezović kao vjerovnika na ovdje tuženika u smislu odredbe čl. 214. st. 4. OZ-a u vezi s odredbom čl. 215. st. 3. OZ-a pa ovdje tuženik kao ovrhovoditelj nije ovlašten zahtijevati ovrhu na temelju bjanko zadužnice ovjerene kod javnog bilježnika Zorke Čavajde pod brojem OV-4761/19 od 25. travnja 2019.“

Ukoliko je tražbina po ugovoru o cesiji bila pravovaljano prenesena, a ugovor proizvodio pravni učinak od dana njegovog sklapanja, dakle od dana 01. rujna 2019., godine tada je izjavljeni prijeboj dopušten i to iz razloga što je tražbina dužnika prema vjerovniku nastala prije otvaranja stečajnog postupka.

Međutim, ukoliko ugovorom o cesiji tražbina nije bila pravovaljano prenesena, a ugovor nije proizvodio pravni učinak zbog utvrđenog nedostatka, ovjere potpisa ustupitelja, tada prijeboj nije dopušten jer je gđin. Belušić stekao tražbinu od gđe. Knezović nakon otvaranja stečajnog postupka ovjerom potpisa prenositelja dana 24. ožujka 2023. godine.

Sporni ugovor o cesiji sam preuzeo iz sudskog spisa Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. br. P-13147/2019. Iz izvršenog uvida u sadržaj spornog ugovora o cesiji proizlazi da tražbina kao i sporedna prava i sredstva osiguranja koja su predmet ustupa su ugovoreni člankom 1. Iz odluke prvostupanjskoga suda je jasno utvrđeno da se prava po zadužnici mogu prenositi samo ispravnom na kojoj je potpis prenositelja javno ovjeren. U protivnom prava iz zadužnice nisu niti prenesena, dakle prijenos nema pravni učinak. U konkretnom slučaju funkciju isprave ima predmetni ugovor o cesiji. S obzirom da su prenesena prava iz zadužnice sastavni dio ugovora o cesiji može se zaključiti da je na ugovoru o cesiji morao biti javno ovjeren potpis prenositelja kako bi isti proizvodio pravni učinak. Takvu ovjeru potpisa je u konačnici i napravila gđa. Knezović nakon donošenja drugostupanjske odluke i nakon otvaranja stečajnog postupka. S obzirom na navedeno, sporno je da li je ovakvim ugovorom prenesena i tražbina odnosno da li je na osnovi ovakvog ugovora gđin. Belušić uopće bio vjerovnik dužnika.

Utvrđivanje činjenice dopuštenosti ili ne dopuštenosti ovoga prijeboja se treba provesti u sudskom postupku u kojem će se morati utvrditi u kojem trenutku je gđin. Belušić stekao tražbinu po osnovi ugovora o cesiji, od kakvog pravnog učinka je činjenica da je na spornom ugovoru o cesiji sklopljenom u obliku privatne isprave javno ovjeren potpis prenositelja nakon otvaranja stečajnog postupka te da li je takav ugovor o cesiji uslijed utvrđenoga nedostatka proizvodio pravne učinke do trenutka dok nedostatak nije otklonjen.

Trgovački sud u Zagrebu je doznačio na račun stečajnog dužnika sredstva u iznosu od 640,38 €. Po izvršenoj doznaci sredstava banka je naplatila trošak bankarskih naknada u sveukupnom iznosu od 75,40 € te se na računu dužnika nalazi iznos od 564,98 €.

Sastavljajući ovo očitovanje stečajni upravitelj je utvrdio da je Općinski građanski sud u Zagrebu u parničnom postupku P-13147/2019 donio rješenje o plaćanju sudske pristojbe dana 01. lipnja 2023. godine kojim je tužitelju, ovdje dužniku, naložio plaćanje pristojbe u visini od 112,81 € pod prijetnjom ovrhe. Rješenje nije bilo dostavljeno stečajnom upravitelju. Stečajni upravitelj će iz doznačenih sredstava podmiriti ovu sudsku pristojbu kako ne bi došlo do blokade računa dužnika i daljnjih troškova.

Stečajni upravitelj će na osnovi ovoga očitovanja sastaviti izvješće za skupštinu vjerovnika te predložiti sudu sazivanje skupštine vjerovnika radi donošenja odluke o preuzimanju parnice Psp-144/2019, a danas Psp-125/2023 i drugih odluka.

Stečajni upravitelj

Daniel Deković